mõisa wanemaid nõnda: Kui ta kala jägama tuli siis wõeti teda ilusasti kätte peale, talutati wette ääre tehti saapad mârjaks, siis lasti teda lahti, peale kastmist kinkis kastetaw wädakonnale+) hea jootraha; kastmine oli mõisa herra meelest kala randas suur auustus. Kastjad olid tütarlapsed.

VII Rahwa usust mõni sõltus.

1. Lähed homiku kottu teele, on enne minekut täi kusgil nähtawal, kas pealis rietes ehk käe peal, siis sünnib õnnetus teel.
2. Sittub hobune kodu enne minekut aisade wahel on õnn hea; kuseb siis lugu paha.
3. Tuleb wälja minnes naesterahwa esite teel wastu, ei ole õnne, aga meesterahwas, õnn on hea.
4. Kädistab Harakas âues aia peal, tuuakse kärku mõisast.
5. Jookseb orawas külas ehk üksiku maja ümber, tähendada tulekahju ja karja õndumist.

30 März 1889.

+) „Wädakonnaks," nimetati päidjaid.